

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/139/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715212120
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7715212120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov so sídlom v Bratislava, Bratislava 29, Trnavská cesta 82, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 proti žalovanému S. N., nar. XX.X.XXXX, bytom v K., T. XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Monikou Ilčíštinovou, so sídlom vo Vranove n/Topľou, Herľanská 547, o zaplatenie 229,-eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 11C 308/2015-131 zo dňa 11. októbra 2016

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenie sumy 229,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 %ročne zo sumy 229,-eur od 14.4.2015 do zaplatenia ako aj náhrada trov konania z dôvodu, že dňa 13.12.2014 žalovaný ako vodič zavinil predmetným vozidlom dopravnú nehodu, ktorou spôsobil škodu na motorovom vozidle značka Š., EČV J. XXX Z. ktorého držiteľom v čase nehody bol poškodený T. I.. Keďže k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vznikla žalobcovi v zmysle § 24 ods. 2 citovaného zákona povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol dňa 3.3.2015 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie vo výške 229,-eur a v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. si žalobca listom zo dňa 13.3.2015 uplatnil voči žalovanému právo na náhradu poistného plnenia vo výške 229,-eur s úhradou do 13.4.2015.

3. Žalovaný namietal v spore pasívnu legitímáciu, keďže držiteľom vozidla bola spoločnosť SEXTETO s.r.o a on bol len vodičom predmetného vozidla, ktorý v čase dopravnej nehody bol zamestnancom agentúry dočasného zamestnávania spoločnosti IMPERIUM s.r.o. so sídlom Námestie osloboditeľov 23, 071 01 Michalovce a bol dočasne pridelený na výkon práce k inému užívateľskému zamestnávateľovi

a to spoločnosti Motor - Fest s.r.o. so sídlom Družstevná 1, Nacina Ves a pre túto spoločnosť pracoval ako vodič vozidla. Táto spoločnosť spravovala celý vozový park držiteľa vozidiel, spoločnosti SEXTETO s.r.o. a na základe toho aj bola poisťníkom a mala uzatvorené povinné zmluvné poistenie na vozidlá ako poisťník s poisťovateľom KOOOPERATÍVA a.s. Ďalej uviedol, že ako vodič vozidla pred každou jazdou kontroloval, či sú vo vozidle platné doklady potrebné k vedeniu vozidla, vrátane potvrdenia o povinnom zmluvnom poistení s tým, že aj v čase nehody sa vo vozidle nachádzali všetky platné doklady, teda aj potvrdenie od poisťovne KOOOPERATÍVA a.s. o uzatvorení povinného zmluvného poistenia, číslo poisťky: XXXXXXXXXXXX a zelená karta číslo: XXXXXXXXXXXX/XX. Oba tieto doklady mali vyznačenú dobu platnosti do 12.1.2015, čo je zrejmé, aj z predloženého listinného dôkazu: „Záznam o dopravnej nehode“.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 420 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 24 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za nepochybne preukázané, že v čase dopravnej nehody žalovaný mal riadne uzatvorenú pracovnú zmluvu so zamestnávateľom IMPERIUM s.r.o. so sídlom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 23 na pracovnú pozíciu vodič, ale na základe Dohody o dočasnom pridelení na výkon práce u iného zamestnávateľa vykonával prácu vodiča u užívateľského zamestnávateľa MOTOR-FEST s.r.o. a podľa článku 5 Dohody mu jeho prácu organizoval, riadil a kontroloval a dodával v zmysle pokynov príslušný vedúci zamestnanec užívateľského zamestnávateľa, na ktorého pracovisko bol zamestnanec pridelený s tým, že z písomného vyjadrenia užívateľského zamestnávateľa žalovaného MOTOR-FEST s.r.o. na čl. 103 spisu je zrejmé, že v deň dopravnej nehody vykonával žalovaný prácu vodiča na rozvoz pekárenských výrobkov na základe denného rozvozného plánu, ktorý mu určoval trasy rozvozov a túto prácu mu prideliť vedúci rozvodu K. J. (viď rozvozný plán zo dňa 13.12.2014 na čl. 117 spisu) a že dňa 13.12.2014 o 3.00 hod. došlo k dopravnej nehode v areáli Pekárne Važec, nachádzajúci sa v Košiciach na ul. Važeckej, bolo to v čase, keď si žalovaný plnil svoje pracovné úlohy spočívajúce v rozvoze pekárenských výrobkov. Preto žalovaný nezodpovedá za spôsobenú škodu priamo žalobcovi, ale svojmu zamestnávateľovi, pre ktorého v čase, keď spôsobil škodu tretej osobe vykonával činnosť v rámci svojich pracovných povinností s odkazom na ust. § 179 ods. 1 a § 186 Zákonníka práce (ďalej len „ZP“) a preto v tomto konaní žalovaný, nie je pasívne legitímovaný, keďže plnenie z poisťného garančného fondu, ktoré uhradil poškodenému, si žalobca voči konkrétnej poisťovni v zmysle § 24 ods. 3 zák.č. 381/2001 Z.z. mal uplatniť voči zamestnávateľovi žalovaného, keďže ide o škodu spôsobenú právnickou osobou v zmysle ust. § 420 ods. 2 OZ spôsobenú zamestnancom zamestnávateľa v pracovnej dobe a pri plnení svojich pracovných povinností na základe pokynov zamestnávateľov v dôsledku čoho nesledoval výlučne uspokojenie svojich záujmov a preto v takomto prípade zodpovedá poškodenému priamo škodca a nie priamo konajúca osoba t.j. žalovaný. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukazom aj na rozhodnutie NS ČR z 13.12.2005 sp.zn. 25Cdo 277/2004.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 262 ods 1, § 255 ods. 1 a úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi súd prvej inštancie priznal plný nárok na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku podal odvolanie s jeho doplnením v zákonnej lehote (včas) žalobca v zmysle odvolacích dôvodov ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Nesúhlasil so zamietnutím žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v spore a mal za to, že z dikcie ust. § 420 ods. 2 OZ vyplýva kumulatívne splnenie zákonných predpokladov týkajúcich sa, že škoda bola protiprávne spôsobená tými, ktorých právnická či fyzická osoba pri svojej činnosti použila a ku škode došlo pri činnosti plnenia úloh právnickej alebo fyzickej osoby s tým, že v konaní bolo vykonanými dôkazmi preukázané len splnenie jedného z vyššie uvedených predpokladov, t.j. že v rozhodnej dobe dňa 13.12.2014 bol žalovaný zamestnancom spoločnosti IMPERIUM s.r.o. a na základe dohody o dočasnom pridelení na výkon práce u iného zamestnávateľa, vykonával prácu vodiča u užívateľského zamestnávateľa spoločnosti MOTOR-FEST s.r.o., pričom z písomného vyjadrenia tohto užívateľského zamestnávateľa v deň dopravnej nehody vykonával žalovaný prácu vodiča na rozvoz

pekárenských výrobkov, ktoré si mal plniť až do 3.00 hod. ráno, pričom záznam o dopravnej nehode bol spísaný o 5.40 hod. s tým, že k dopravnej nehode došlo skôr, niekedy medzi 2.30 hod. a 3.00 hod. ráno, čo je zásadným kritériom pre rozhodnutie vo veci z hľadiska miestneho, časového a vecného vzťahu k činnosti a vzniku škody s odkazom na ust. § 220 ods. 2 Zákonníka práce. Prihliadnuc k uvedenému žalobca zastával názor, že zistený skutkový stav v konaní tak nepostačuje na to, aby súd prvej inštancie mohol aplikovať ust. § 420 ods. 2 OZ a preto mal z úradnej povinnosti vykonať dôkazy, ktoré by preukázali, že jeho aplikácia je v danom prípade namieste s vysporiadaním sa so skutočnosťou, že k dopravnej nehode došlo predtým, ako žalovaný začal plniť svoje pracovné úlohy v zmysle pokynov zamestnávateľa, resp. užívateľského zamestnávateľa. V nadväznosti na zistenie spornej skutočnosti je právny záver súdu predčasný, toho času nemajúci oporu v skutkovom dokazovaní.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že k dopravnej nehode došlo predtým, ako si žalovaný začal plniť svoje pracovné úlohy v zmysle pokynov zamestnávateľa resp. užívateľského zamestnávateľa, keďže k škode mohlo dôjsť pri ceste do zamestnania, čo nie je úkonom v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh. Žalovaný uviedol, že rozvoz pekárenských výrobkov začínal dňa 13.12.2014 v R. C. a nie na C. B.. C. J., čo vyplýva z rozvozného plánu, pričom pracovnú cestu vykonával prideleným motorovým vozidlom, pričom dopravná nehoda sa stala na C. B.. X a nie na ceste do zamestnania, čo bolo v konaní jednoznačne preukázané, ako aj to, že táto cesta bola žalovanému nariadená v rámci rozvozného plánu pekárenských výrobkov a v tento deň rozvážal žalovaný pekárenské výrobky aj do ďalších prevádzok uvedených v rozvoznom pláne. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného navrhoval doplniť dokazovanie dopytom na užívateľského zamestnávateľa a to ku skutočnosti, či v ranných hodinách o 2.30 hod. až 3.00 hod., teda v čase vzniku škodovej udalosti žalovaný vykonával pre ňu pracovné úlohy v zmysle ich pokynov, keďže podľa výpovede žalovaného došlo ku škodovej udalosti pred 3.00 hod. ráno.

11. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu apeloval na to, že nezačal výkon práce ako aj plnenie pokynov zamestnávateľa na C. B.. C. J., ale na B.. A. X C. R. C. a zo zápisnice z pojednávania zo dňa 10.5.2016 je to zrejme.

12. Žalobca sa k tomuto vyjadreniu žalovaného už nevyjadril.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26.4.2018 o 9.10 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II.poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 18.4.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

15. Žalobca v podanom odvolaní uvádzal odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, ktorých dôvodnosť odvolací súd v spore nevzhliadol.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne

poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

17. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

18. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo aby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozbor, prípadne, aby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 a zák. CSP účinného v čase jeho rozhodovania, alebo aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, pričom strany sporu ani nenavrhovali vykonanie ďalších dôkazov (viď čl. 122-123 spisu), vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a nasl. CSP účinného v čase jeho rozhodovania, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil s tým, že nakoľko žaloba navrhoval vykonanie ďalšieho dôkazu až vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného t.j. až v odvolacom konaní, odvolací súd na tento návrh neprihliadal, nakoľko odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP), pričom nejde ani o novoty v odvolacom konaní (§ 366 CSP). A aj keď žalobca v odvolaní poukazoval na povinnosť vykonania dôkazu súdom aj bez návrhu, odvolací súd v tomto smere apeluje na ust. § 185 ods. 2 CSP.

20. Podľa § 185 ods. 2 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

21. Podľa § 185 ods. 3 CSP súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

23. Odvolací súd udáva, že správne, podrobné a presvedčivé sú preto dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci.

24. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku ako aj k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že z výsledkov vykonaného dokazovania a z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalovaný v deň dopravnej nehody vykonával prácu vodiča na rozvod pekárenských výrobkov na základe denného rozvozného plánu, ktorý mu určoval trasy rozvozov a túto prácu mu prideliť vedúci rozvozu K. J., čo vyplýva z rozvozného plánu zo dňa 13.12.2014 na čl. 117 a že dňa 13.12.2014 o 3.00 hod, kedy došlo k dopravnej nehode v areáli Pekárne Važec, nachádzajúcej sa v Košiciach na ul. Važeckej si žalovaný plnil pracovné úlohy spočívajúce v rozvoze pekárenských výrobkov, keďže v čase dopravnej nehody mal riadne uzatvorenú pracovnú zmluvu so zamestnávateľom IMPERIOM s.r.o. so sídlom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 23 v pracovnej pozícii vodič, ale na základe dohody o dočasnom pridelení na výkon práce u iného zamestnávateľa vykonával prácu vodiča u užívateľského zamestnávateľa MOTOR-FEST s.r.o.. a to bez zreteľa na vyjadrenie žalovaného, že k dopravnej nehode mohlo dôjsť aj pred 3.00 hod., t.j. niekedy o 2.30 hod. resp. medzi 2.30 hod. - 3.00 hod. ráno (čl.

100 spisu), keďže presný čas dopravnej nehody bol zrejmý z výsledkov vykonaného dokazovania a žalobca ním tvrdené skutočnosti žiadnymi dôkazmi v konaní neosvedčil a preto ak sporová strana neoznačí dôkazy spôsobilé preukázať jej tvrdenia, má to za následok neunesenie dôkazného bremena, s dôsledkom zamietnutia žaloby.

25. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanom spore žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o spôsobení škody zo strany žalovaného mimo času plnenia pracovných úloh spočívajúcich v rozvoze pekárenských výrobkov, keďže predložené dôkazy obsiahnuté v spise nesvedčili o opaku (viď čl. 103 spisu - odpoveď MOTOR - FEST s.r.o., kde sa uvádza, že S. N. pre nich ako užívateľského zamestnávateľa vykonával prácu vodiča na rozvoz pekárenských výrobkov na základe denných rozvozných plánov, ktoré mu určovali trasy rozvozov a túto prácu mu prideloval riaditeľ dopravy pán K. J., priloženým rozvozným plánom z 13.12.2014, na základe ktorého dňa 13.12.2014 vykonával rozvoz aj na N.W. C. R. C. ulici, Košice, pričom rozvoz začínal v R. C. tak, aby bol do 3.00 hod. už na C. B... To potvrdzuje, že N.. N. S. t.j. žalovaný vykonával pre ich spoločnosť prácu vodiča na rozvoz pekárenských výrobkov a že dňa 13.12.2014 bol vyslaný na rozvoz na C. B. do Pekárne Važec.

26. Odvolací súd uvádza, že povinnosť označiť dôkazy na preukázanie tvrdení vyplýva z ust. § 132 ods. 1 CSP, kedy v žalobe je žalobca povinný na preukázanie tvrdených skutočností označiť dôkazy a možnosť navrhovať dôkazy je obmedzená sudcovskou a zákonnou koncentráciou konania, pričom súd rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z označených a predložených dôkazov, a v prípade, že tieto dôkazy nedostatočne preukazujú uplatnené právo, nie je povinnosťou súdu nahrádzať aktivitu strany sporu zhromažďovaním ďalších dôkazov z vlastnej iniciatívy, nakoľko z ust. § 185 ods. 2 poslednej vety CSP je zrejmé, že „iné dôkazy bez návrhu súd nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak“, s odkazom aj na body pod č. 19-22 odôvodnenia tohto rozsudku.

27. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP jednoznačne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný v spore v dôsledku čoho si mal žalobca uplatniť nárok na plnenie voči zamestnávateľovi žalobcu, keďže predmetom konania je nárok na náhradu škody spôsobený právnickou osobou v zmysle naplnenia zákonných predpokladov v zmysle § 420 ods. 2 OZ, keďže škodu spôsobil žalovaný ako zamestnanec v pracovnej dobe a pri plnení svojich pracovných povinností na základe pokynu zamestnávateľa, pričom v konaní nebol preukázaný opak s odkazom na ust. § 132 ods. 1, § 185 ods. 2 poslednej vety CSP a § 365 ods. 3 CSP.

28. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu v spore nedôvodné a preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako aj súvisiaci výrok o trovách konania potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v odvolacom konaní. Nakoľko úspešnému žalovanému odvolací súd priznal plnú náhradu odvolacieho konania, o výške priznaného nároku trov odvolacieho konania v plnom rozsahu rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).